

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **A. V.**, bývajúcej v S., proti žalovanému **P. V.**, bývajúcemu v S., zastúpenému JUDr. V. K., advokátom so sídlom v S., **o vypořádanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov**, vedenej na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp.zn. 6 C 238/2002, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 19. októbra 2006 sp.zn. 7 Co 106/2006 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Stará Ľubovňa rozsudkom z 23. mája 2006 č.k. 6 C 238/2002-371 vypořadal majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve účastníkov tak, že určil, ktoré z vecí patriace do tohto spoluvlastníctva a podrobne špecifikované vo výroku rozsudku sa prikazujú do výlučného vlastníctva žalobkyne a ktoré sa prikazujú do výlučného vlastníctva žalovaného, pričom súčasne uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť žalovanému na vyrovnanie podielu sumu 98 469,50 Sk do pätnástich dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rozsudok odôvodnil výsledkami vykonaného dokazovania, z ktorého vyvodil svoje závery o okruhu vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva o ich zostatkových hodnotách a o ich účelnom rozdelení medzi účastníkov.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd na odvolanie oboch účastníkov rozsudkom z 19. októbra 2006 sp.zn. 7 Co 106/2006 prvostupňový rozsudok zmenil tak, že určil, ktoré

z vecí podrobne špecifikované vo výroku jeho rozsudku sa prikazujú do výlučného vlastníctva žalobkyne a ktoré do výlučného vlastníctva žalovaného, a žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanému na finančné vyrovnanie sumu 26 945 Sk do pätnástich dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že sa stotožnil s prvostupňovým súdom v otázke určenia vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov, určenia ich zostatkových hodnôt i rozdelenia medzi účastníkov s výnimkou rozdelenia trofejí vysokej zveri. S poukazom na to, že tieto trofeje boli získané žalovaným za činnosť v poľovníckom združení a že vytvárajú ucelenú zbierku, ktorej rozdelenie nie je vhodné, prikázal trofeje určené žalobkyni v úhrnnej hodnote 71 525 Sk žalovanému a v súvislosti s tým jej uložil povinnosť zaplatiť žalovanému na finančné vyrovnanie sumu nižšiu o uvedenú hodnotu, teda sumu 26 945 Sk.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný. Žiadal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vyčítal odvolaciemu súdu i súdu prvého stupňa nesprávne zaradenie trofejí vysokej zveri do majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve účastníkov a ich nesprávne ocenenie a vyjadril aj svoj nesúhlas s prikázaním bytu do výlučného vlastníctva žalobkyne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) preskúmal podané dovolanie z hľadiska jeho prípustnosti a dospel k záveru, že ho treba odmietnuť.

Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

Prípustnosť dovolania proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu v zmysle cit. ust. § 238 ods. 1 O.s.p. je založená na rozdielnosti (nesúhlasnosti) rozsudku odvolacieho súdu s rozsudkom súdu prvého stupňa. O nesúhlasné rozsudky ide vtedy, ak okolnosti významné pre rozhodnutie veci boli posúdené oboma súdmi rozdielne tak, že práva a povinnosti stanovené účastníkom sú podľa záverov týchto rozsudkov odlišné. Odlišnosťou sa pritom nemyslí rozdielne právne posúdenie, pokiaľ nemalo vplyv na obsah práv a povinností účastníkov, ale iba taký záver, ktorý rozdielne konštituuje alebo deklaruje práva a povinnosti v právnych vzťahoch účastníkov. Pre posúdenie, či ide o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, nie je podstatné, či odvolací súd formálne rozhodol podľa § 219 O.s.p. alebo či

postupoval podľa ustanovenia § 220 O.s.p. Rozhodujúci je obsahový vzťah rozsudkov súdov oboch stupňov v tom, ako rozdielne posúdili práva a povinnosti v právnych vzťahoch účastníkov konania. Významným nie je ani to, ako odvolací súd formuloval výrok svojho rozsudku, či ho napríklad formálne označil ako zmeňujúci, hoci v skutočnosti ide o potvrdzujúci rozsudok.

Z porovnania výrokových častí rozsudkov súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu v predmetnej veci a z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu je zrejmé, že napriek použitej formulácii o zmene rozsudku súdu prvého stupňa je rozsudok odvolacieho súdu rozsudkom, ktorým boli práva a povinnosti účastníkov konania, pokiaľ ide o určenie vecí patriacich do ich bezpodielového spoluvlastníctva, určenie ich zostatkových hodnôt a ich rozdelenie medzi účastníkov, s výnimkou rozdelenia trofejí vysokej zveri a s tým súvisiaceho výroku o finančnom vyrovnaní, konštituované rovnako ako prvostupňovým rozsudkom. Rozsudok odvolacieho súdu napriek jeho označeniu treba preto považovať za zmeňujúci len vo výroku, ktorým boli trofeje vysokej zveri v úhrnnej hodnote 71 525 Sk, pôvodne určené žalobkyni, prikázané do výlučného vlastníctva žalovaného, a vo výroku o povinnosti žalobkyne zaplatiť žalovanému na vyrovnanie sumu nižšiu o uvedenú hodnotu. V ostatnej časti je rozsudok odvolacieho súdu rozsudkom potvrdzujúcim. Žalovaný v dovolaní rozsudok odvolacieho súdu v uvedenom skutočne zmeňujúcom výroku nenapadol; namietal len zaradenie trofejí do bezpodielového spoluvlastníctva, ich ocenenie a prikázanie bytu žalobkyni, teda vyjadril svoj nesúhlas len v otázkach, ktoré odvolací súd posúdil zhodne ako súd prvého stupňa. Dovolanie žalovaného treba preto považovať za dovolanie smerujúce proti potvrdzujúcim výrokom rozsudku odvolacieho súdu.

Prípustnosť dovolania účastníka proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu upravujú ustanovenia § 237 a § 238 ods. 2 a 3 O.s.p. So zreteľom na skutočnosť, že rozhodnutiu odvolacieho súdu nepredchádzalo rozhodnutie dovolacieho súdu obsahujúce právny názor v tejto veci, dovolanie podľa § 238 ods. 2 O.s.p. neprichádza do úvahy. Keďže vo výroku napadnutého rozsudku odvolací súd nevyslovil prípustnosť dovolania, dovolanie nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 3 O.s.p.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a/ až g/ ustanovenia § 237 O.s.p.; nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovaného podľa § 218 ods. 1 písm.c/ v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalobkyni v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. februára 2008

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :